

РУМЕН БАТАШКИ МОМИЧЕТО И ЗВЕЗДИТЕ

chitanka.info

*Седя замислен вечери наред,
звездите гледам тихо,
и сякаш те усмихват се над мен
и питат ме — дали не съм обичал?*

*Наистина, обичал съм момиче,
но то приличаше на вас — звездите.
Косите ѝ сияеха във вечерния мрак,
очите — сини като езерни води.
Загледаш се и виждаш само красота,
която те омайва,
която прави те щастлив —
видял си я и съществува.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.